

HEJÉRMEGYELI NAPLÓ

Előfizetés helyben,		vidéken:	
1 óra	2 K	1 óra	2-30 K
1 évre	24 K	1 évre	31 K

Székesfehérvár kiadóhivatal: Szent István-tér 1. Telefon 208.

Felétős szerkesztő: Hajós József.

A világbéke

egzemje lassanként tért hódít. Egyelőre még dörögnek az ágyuk, folyik patakokban a drága embervér, de amint Carlyle mondotta egyik művében, hogy a világhosszág, mely egyszer kigyúlt lassanként minden irányba szétküldi sugarait, úgy fog a szörnyű világháború befejezése után lassan-lassan egy szebb, boldogabb jövőnek felnyes napja az emberiségre felvirradni; hajnalhasadását már most köszöntjük kitérő szent örömmel.

Államférfiak egymásután tesznek vallomást a világbéke lehetőségéről és szükségességéről; a Hazáért elesettek hokátombája tehát nem volt még sem hiábavaló áldozat, vértükből nő ki az égi virág, melynek gyönyörteljes illata be fogja öltetni az egész föld kerekességét. S akkor, ha a Világbéke uralma jó, kezdődik majd egy másik kúzelem; nem vérfolyamok fogják hódító útját jelezni, nem romba döntött kultúra és füstölög romok; ellenkezőleg: felémelt és megmentett emberek milliói fogják nyomában az Istent dicsőíteni. Egy vérengző háború, mely vért és drága emberéletet fog meníteni! Akkor kezdődik majd csak igazán a harc, melybe minden krisztusi embernek szívve lélekkelt bele kell állani s melyet teljes erővel folytatni kell a nemzetek gyilkoló erköletelenség és romboló szenvedélyek ellen. Első sorban az alkoholizmus ellen. Ezt a szörnyű rosszat kell gyökerestül kitépni a megméltelyezett emberek szenvedélyei sorából.

Nagy, komény harc! de diósság. Ez emberi méltóság magaslátára emelt Emberiség fogja idővel diadalát hirdetni! hf.

Fürdő újabb áldozata. Lipcsei Lajos városi tanácsos súlyos csapás érte. Tegnap táviratot kapott Tiszafüredről, hogy nővére Mocsáry Pál földbirtokos neje és fivérének Lipcsey Tamás Tiszafüredi szolgabírónak Ilka nevű leánya a Tiszába fullt. A szerencsétlenség részleteiről eddig tudósítás nem jött. Lipcsey Lajos tanácsos Tiszafüredre elutazott.

Egyes szám ára 8 fillér.

A gyermeknyaral- tatási akció csődje

A királyi szívből fakadó nem es elhatározást, amely üdülést, pihenést akart szerezni a sápadt, vörsegező nagyvárosi gyermekek számára, örömmel üdvözöltük annak idején, mikor a gyönyörű gondolatról először adtunk hírt lapunk hasábjain. A magyarány akció vezetését magyar részről Vadnay Tibor kormánybiztosra bízta, aki — elismerjük — nagy gondal és körültekintéssel fogott hozzá az akció megvalósításához. De éppen csak hogy hozzáfogott, mert a szociáldemokrata terror és erőszakosság, amely a megszerzés, in ézkedés legfontosabb teendőit a szociáldemokrata gyermekegyesületre bízta csak hamar ennek kezébe játszotta át az akciót, amelyet szociáldemokratáké valósággal kisajátítottak a maguk számára. A panaszban fogalt vádakat, amelyek a gyermekek élemezése és lakásvizonyai ellen elhangzottak úgy a kormánybiztos, mint a népjóléti hivatal vezetősége nyilatkozataikban beismertik.

Elhisszük, hogy az osztrák hatóságok indolenciája, rosszakarata, vagy a horvát lakosság ellenséges érzülete, amelyeket a bajok okozóul tulajdonítanak, hozzájárultak azoknak elmérgesedéséhez. De ez nem mentesség. Ezzel lehetnének kegyelt volna számítani már jóelőre s akkor kényő elvárhatnánk a lehetett volna előzni ezt a botrányt, amelyet nem lehet egyszerűen a „kellemetlenségek” enyhe formulájával szépiteni és kisebbiteni.

A panaszok szerint a magyar gyermekeket, amint a magyar határt elhagyták, sehol sem fogadták ötelekkel és fűdő helyekkel. Fiumában olajos makarónit adtak nekik, amit természetesen nem tudtak megenni. Abbáziában víz se volt az állomáson s csak egy-egy vékony szelet kenyéret tudtak adni a gyermekeknek. Az elszállítás is teljesen szervezeten volt. Az előkelő szállásokban, amelyek most lakatlanok, csak szalmaszák volt, de legtöbbször helyen se takaró, se mosdószer, se mosdótál, se törülköző, se fűdő. Az élemezés ugyancsak teljesen szervezeten volt. Katonai segítséget nem kaptak, a Magyarországhoz — élelemmel érkezett vagonokat pedig állítólag kifosztotta a horvát lakosság. A gyermekek sokszor késő délutánig nem jutottak élelemhez. A budapesti Népjóléti Központ Vadnay Tibor kormánybiztos, miután meggyőződtek a pana-

szok jogosságáról, távirati úton arra kérék Landwehr tábornokot, a nyaralattási akció vezetőjét, hogy azonnal utazzon le a helyszínre rendet teremteni.

A kormánybiztosnak a jelentésére annál hamarabb nyílik majd alkalma, mert, mint a Politikai Híradó jelenti, az abbázi és portorosei telepeken üdülő gyermekeket a legközelebb Karoly király és Zita királyné meg fogják látogatni. Természetes, hogy ez alkalommal ugy. Abbáziában, mint Portoroseban magyszabású ünnepélyek lesznek. Reméljük, hogy mire e látogatás megtörténik, rendbehozzák az illetékes urak ezt a nem éppen alkalomszerű kipattant botrányt.

A zsidó tolokodást

most már oly aránytalannal üzik, hogy a bocher heclapot az „Egyenlőség” példányait, melyekben tájékozó dühöl támadják Prohászka püspököt és a főrendiházat, küldözgelik városiuk keresztény családjaihoz is. Ma szerkesztőségünknek egy derék keresztény megküldötte a számára címzett Egyenlőség-at a levél kíséretében:

„Ez a szennylapot — nekem is, mint e város egyik legregyebb és legismertebb és katolikus családjai tagjainak is megemlékés kedvére, valószerint, hogy szemükre hangulatos keltsenek! Hány más embernek küldik még meg, s hányan be is veszik? Védjenek meg bennünket ezen aknamunka ellen! Lapozgatlam benne és megundorodtam! Előre Ecclesia militans, mert különben elveszünk! Én is mint annyi más 100.000 keresztény eddig a hirtételen küzdöttem, ezredemben összesen csak 9 zsidó volt, — persze mind az hátulsó irodákban. — az drokban 1-2 tiszt kitévelel azonban egy sem! Most mint rokkant jöttem haza, s ámulok bámulok e faj rész szemtelenségén.”

Egy keresztény rokkant.

Elveszett egy atany női mellű szombaton este a Rákóczy utcától az Erzsébet ligeti tejúdon uivonalon. A mellűn egy négy levelű löher van középtel igaz gyöngygyel. A becsületes megtaláló jutalmában részesül. Kümmel Lossuth utcai virágkereskedésben.

HÍREK.

A szatmárik megyéspüspökünkhöz. A „Szatmári Hirlap” vezércikkében olvassuk, hogy Szatmár katolikusai szintén üzenetet és kérést intéztek Prohászka püspökhez. A Szatmári Hirlap-ban leközölt levelből a következő részletet idézzük:

„Városunk katolikus társadalma mint egy ember áll Nagyméltóságod mellett, ma, mikor megfélemlítés akarájk az igazság szavát elhallgattatni.

A magyar keresztény kultúra hivatott Apostola lássa a lelkesült tábort maga mellett az igazság és az erkölcs zászlaja alatt; lstenadta teheiségét, erjét ez a csalakozás hatványozza meg, hogy a mi lelkesedésünkben is merítsen további kitartást ki-vezetni ennek az országnak keresztény lakosságát a nála már szokássá lett közönyös magatartásból.

Nagyméltóságod a „Pro juventute catholica” című cikkében igazságokat mondott és ezt szükségességből tette. Szükség volt az igazságot a magyar nemzet érdekében leszögezni.

Nagyméltóságod állítsa át teljes mértékben oszljuk és magunk is álljuk. Ezeket a valóságokat egyszerűen letagadni nem lehet. Statisztikát kérünk.

Ha bizonyítani szükséges, lássuk hát, hogy ellenfeleink táborából irányom vannak felmentettek és segédszolgálatosok, mi volt a foglalkozásuk többben és hogy változott az meg a háború alatt felmentése alkalmas foglalkozással.

Az ország kereszténységének ez legyen a válasz: megállítani száraz adatok alapján a valóságot.

Kérésünk Nagyméltóságodhoz az, legyen országunk kereszténységének vezetője, tömörítsen bennünket országos közös szervezetbe, melynek feltámadó impionáló erős hatalmával lehetővé teszi a kisebbségeknek az ország keresztény kultúráját lerombolni vágyó túrékése.

Az ország keresztény ifjuságának megmenítésére irányuló mozgalomhoz szívből csatlakozunk, megértésünk jeléül egyelőre ezer korona adományunkat juttatjuk el. Nagyméltóságod kezéhez, nem zárkózván el ifjuságunknak a helyes utón való megtartására irányuló további áldozatoktól sem, mert úgy tartjuk, hogy nem elég csak a szóval való nyilatkozatok bízóné, hanem a szent cél érdekében szükséges az egész keresztény lakosságunk tetelken nyilvánuló áldozatkészsége. Ez kötelességünk.”

